

Mas de Còdol-rodon

Aguilar de Segarra

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Nucli de les Coromines, a l'oest del terme, a la serra del Còdol-rodon.
Emplaçament:	Camí de la Solella de Cal Benet a Santa Magdalena del Còdol-rodon
Alçada:	700

Coordenades:

Latitud:	41.72983
Longitud:	1.60842
UTM Est (X):	384265
UTM Nord (Y):	4620716

Classificació

Número de fitxa:	08002-106
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia:	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Popular
Segle:	XVII-XVIII
Estat de conservació:	Regular
Notes de conservació:	Alguns edificis força deteriorats
Protecció:	Legal
Observacions protecció:	BCIL; Catàleg de béns protegits pel POUM, 19; EPA
Número inventari	Si, IPA 16160
Generalitat i altres inventaris:	
Accés:	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat:	Privada
Titular:	002001800CG82A0001XO
Fitxes associades:	

Autor de la fitxa: Cristina Belmonte, iPAT Serveis Culturals
Data de registre de la fitxa: dj., 21/09/2017 - 02:00

Descripció

El mas de Còdol Rodon és una edificació composta per diversos volums, tots ells de pedra i aixecats al costat d'una capella amb advocació a Santa Magdalena. En línies generals el conjunt està fet amb pedres sense escairar col·locades unes al costat de les altres lligades amb morter. En alguns punts es conserven restes de l'arrebossat que cobria les parets així com petites espitlleres que podrien suggerir que en algun moment va tenir funcions de caràcter defensiu.

Tot i que el conjunt sembla tenir un origen en època medieval, les restes visibles actualment s'han d'associar a l'època moderna tal com s'observa en les llindes de les finestres, bona part de les quals conserven la data.

El complex està compost per diversos volums que ha anat creixent en sentit est i sud fins a configurar la fisonomia actual. Arribant al mas per l'est, trobem l'era i un primer volum adossat a la capella amb planta baixa, primer pis i golfes. Aquest és de planta rectangular i coberta a dues aigües amb teules ceràmiques i ràfec d'aquest mateix material. A la façana té una porta d'entrada rectangular, a la que s'hi accedeix per una escala de pedra de 5 graons. La porta té brancals, marxapeu i llinda de pedra. En un dels brancals s'observen marques de picapedrer, un triangle invertit, i al llindar de la porta hi ha esculpida una espècie de roseta lobulada on es pot llegir any 1800 Josep Montconill (el nom i la data dividits en dues meitats al centre de les quals hi ha una creu). Les finestres són rectangulars n'hi ha una a la planta baixa, al costat de la porta amb llinda i brancals de pedra, i un altre de petita a les golfes amb ampit de pedra. Al primer pis hi ha una finestra a la llinda de la qual es pot llegir 1747 i una creu al centre. Per últim al balcó la llinda té una inscripció emmarcada en un requadre amb els extrems estirats on diu J.M 1916.

Adossat a aquest primer volum i per la banda sud, hi ha un cobert de pedra, de planta rectangular, utilitzat per emmagatzemar elements agrícoles.

Aquest primer volum està enganxat a un altre, per la seva banda oest i ambdós conformen el nucli principal del conjunt. El segon volum té planta quadrangular amb coberta a dues aigües amb un ràfec doble de teules. La façana nord té una porta d'accés feta amb arc de mig punt delimitat per dovelles, així com una petita finestra a la seva dreta. Al primer pis hi ha dues finestres rectangulars, la que hi ha per sobre la porta té una inscripció on es llegeix en una primera línia 1799 (dividit en dos i amb una creu al centre) i per sota, Josep Montconill i finalment en una tercera línia on posa Còdol Rodon.

Aquesta façana apareix completament arrebossada i en ella hi ha diferents rètols conservats. D'una banda, el numero 19 pintat en una rajola de ceràmica i col·locat just al centre de la clau de l'arc de mig punt. Per sobre i collat a la paret hi ha una placa de ferro triangular amb una inscripció il·legible. L'últim element situat a la dreta de la porta està fet amb dos peces ceràmiques unides pel centre amb la següent llegenda pintada: Pueblo de Aguilar de Segarra, partido de Manresa província de Barcelona.

En aquesta mateixa façana hi ha adossat un banc corregut al costat de la porta, i una espècie de dipòsit de pedra a llevant. També davant de la porta hi ha restes d'un paviment de pedra fet amb lloses planes. Finalment i adossat a ponent hi ha un petit edifici rectangular, que tapa parcialment l'arcada de la porta, per tant posterior a 1799 i al que

s'accedeix per unes escales de pedra que s'adossen a la capella, construïdes posteriorment.

Observacions:

També conegut com Mas de Montconill
Fitxa 17 del Catàleg de Masies·

Cont. Descripció:

Aquest mateix volum, però en la seva façana sud està fet amb pedra vista amb blocs ben treballats a les cantonades i finestres, totes elles rectangulars i amb inscripcions a les llindes. Es poden llegir a les del pis superior els anys 1615 i 1746. A aquesta façana hi ha annexat un cobert a la part baixa i el que podria ser una latrina a l'alçada del primer pis, feta de maons. Al seu extrem oest, també hi ha adossada una construcció rectangular, que al pis superior té una galeria amb arcs de mig punt.

Al voltant d'aquest conjunt principal s'aixequen diversos cossos auxiliars dedicats a l'activitat agrícola. Entre aquests destaca una gran pallissa, feta de pedra al nord de l'era i a l'est del primer volum, que té un gran arc de mig punt a la façana sud, sobre el qual hi ha les restes d'un antic rellotge de sol. A llevant d'aquest paller hi ha una petita construcció rectangular de dues plantes, amb porta d'accés a la façana sud.

Història

El lloc de Còdol Rodon ja apareix citat en la documentació des del segle XIII com a fita de les vegueries de Cervera o sotsvegueria de Prats de Rei. A més a més per aquest lloc hi passava el camí ral de Manresa a Prats de Rei, i el 1285 hi ha documentat un hospital. La documentació de l'església de Santa Maria de Càtulo Rotundo el 1292 al lloc també acreditaria aquesta ocupació a finals de l'època alt medieval.

Així mateix les edificacions del mas actual s'han de situar entre els segles XVII i sobretot el segle XVIII tal com es desprèn de les llindes de portes i finestres. Aquest conjunt de transformacions foren fetes per la família Montconill, propietaris des de 1605 i el nom del quals apareix també en diverses d'aquestes inscripcions. Al segle XVII eren unes de les famílies benestants de Castellar, com indica la presència del senyor de Castellar com a padrí en el bateig d'una nena, Caterina, el 1629.(PARCERISAS 2000: 108)

En el cadastre de 1716 apareix com a propietari del mas en Tomas Montconill i al cens de 1857 ho és Josep Montconill i Semís.

Bibliografia

PARCERISAS, R. (2000): Memòria d'Aguilar de Segarra. Recull de la vida d'un poble. Centre d'Estudis del Bages.

